

linger, den er central på alle de andre afdelinger. Det var hans svar.

Kl. 16.40

Hvad var det så, vi gjorde? Ja, så lavede vi den elektroniske patientjournalbestemmelse, således at de rent faktisk fik adgang. Hvorfor gjorde vi det? Fordi vi brugte den indvendige side af hovedet.

Det, der er problemet med det her beslutningsforslag i dag, er, at det kommer på et ubejleligt tidspunkt for regeringen. Ministeren sagde det jo også. For ministeren havde nemlig tænkt sig, at han nu, når de her trepartsforhandlinger sådan er slut og alt sådan noget, så ville komme som en fugl Fønix og sige: Og så har vi i øvrigt tænkt os at lave en autorisationsordning for SOSU-assistenterne. Fair nok, han ville gerne selv have fjeren. Men vi laver så bare en beretning om det her, for vi kan jo se, at Venstres ordfører i og for sig synes, at det her ligesom nærmest er en rigtig god idé. De Konservative tror jeg ikke helt har tænkt det igennem, og Dansk Folkeparti synes jo ligesom også nærmest, at det er en god idé.

Hvis ministeren gav de partier lov, ville det jo blive vedtaget, og sådan er det. For vi ved jo, at forudsætningen for, at vi kan få SOSU-hjælperne til at tage den her uddannelse, er, at de virkelig oplever det løft. Hvis man snakker med nogle af SOSU-hjælperne, eller hvis man snakker med nogle af SOSU-assistenterne, der har taget uddannelsen, så fortæller de, hvilket kæmpespring det var for dem. Og hvorfor skulle de tage det spring, hvis de ikke virkelig oplevede: Så, nu er jeg næsten kommet på niveau?

Det er det, vi skal have gang i i hele den offentlige sektor i Danmark. Og så virker det fuldstændig tåbeligt, at vi har en diskussion på det her niveau. SOSU-assistenterne har taget en uddannelse, der svarer til de andre autoriserede korte uddannelser, som der i øvrigt er på sundhedsområdet. Hvorfor skal man så ikke give dem den autorisationsordning? Det vil give et gevaldigt løft. Det vil være en gulerod for de SOSU-hjælperne, der forsøger at tænke over og snakke med familien om, om de skal kaste sig ud i projektet med at uddanne sig: Det er lang tid siden, jeg har siddet på skolebænken, kan jeg finde ud af det, vil det være et nederlag, eller hvad?

Der ville det være en sejr, hvis man ud over at give dem assistentuddannelsen også sagde: Og så er du i øvrigt autoriseret; sygeplejerskerne er autoriserede, du er også autoriseret. Fru Lone

Møller fortalte jo om den der undersøgelse, der er blevet lavet, og som er meget, meget betænkelig. Og jeg er helt sikker på, at hvis vi får løftet autorisationsordningen, så vil det også automatisk give et bedre samarbejds-klima på den enkelte afdeling.

Jeg var sammen med en, der arbejder på en medicinsk afdeling her i Københavnsområdet. Hun sagde, at de manglede 33 pct. plejepersonale på afdelingerne – 33 pct. af plejepersonalet – med den konsekvens, at de blev nødt til at nedlægge sengepladser med den umiddelbare følge, at de på akutafdelingen hele tiden havde problemer med, hvor de skulle gøre af de mennesker, som kom ind.

Det er en katastrofe for udviklingen af vores sundhedssystem, hvis vi ikke begynder at se på: Hvordan kan man lave den glidende opgavefordeling? Hvordan kan vi kvalificere og gøre mennesker stolte af deres arbejde i den offentlige sektor, hvis de skal mødes med en afvisning af bare en lillebitte ting, nemlig at de gerne vil autoriseres? Hvordan tror folketingsmedlemmerne at det budskab opleves blandt de folk, der knokler dagligt rundt omkring på plejecentrene, rundt omkring på de medicinske afdelinger osv.? Hvordan opleves det?

Jeg føler mig overbevist om, at når nu ministeren får lov af statsministeren til at gå ud og sige, at nu er man i hvert fald kommet et stykke vej med de her trepartsforhandlinger, så får vi den her autorisationsordning igennem. Og så skriver vi i øvrigt en beretning her til efteråret, hvori vi roser os selv.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Tak til ordføreren. Og den næste ordfører er Enhedslistens ordfører, hr. Per Clausen.

Per Clausen (EL):

Det gode ved beretninger, som man selv skriver, er, at der kan man jo rose sig selv præcis lige så meget, som man har lyst til, og det synes jeg da vi skal benytte os af, for der er da ingen tvivl om, at det skaber glæde i hverdagen.

Jeg tror til gengæld også, at det skaber glæde i hverdagen, når man bliver respekteret og får ros af andre mennesker. Og selv om man selvfølgelig ikke skal give folk en autorisationsordning af psykologiske grunde, så skal man måske i hvert fald lade være med at nægte at give folk en sådan ordning, når de er berettiget til den, bare fordi det ikke lige passer tidsmæssigt ind i de systemer, der nu findes.